

Ophold i Udlandet, hvor han i Paris var bleven bekjendt med den nyere dramatiske Digtart, Vaudevillen. At indføre denne ved det danske Theater, var hans Ønske, og et første Forsøg*), som, trods den daværende Theaterdirektions noget flistruelse Indvendinger, lykkedes over Forventning, blev efterfulgt, og med samme Udfald, af „Aprilsnarrene“. Denne var skrevet som Debut for den unge Jfr. Pætges, der spillede under stormende Bifald. J. L. Heiberg med sin nye dramatiske Digtart kom saaledes til at plante de Laurbær for hende, hvoraf hun senere drog en saa rigelig Høst. I Sommeren 1831 blev hun hans Hustru, og alle hans senere dramatiske Arbejder vare saa omtrent skrevne for hende.

Med Hensyn til Fru Heibergs Kunstnerbane, da kan man ret egentlig sige at hun var født under en heldig Stjerne; thi vel formaar Genialiteten sædvanlig at være sin egen Banebryder, men det gaar da som oftest langsommere frem. Her havde forskellige sammenstødende Omstændigheder ligesom jevnet Vejen for Kunstnerindens Triumftog. Det var i Theatrets saakaldte gyldne Tidsalder, at hun kom til at træde op; hverken før eller senere har en saadan Samling af udmærkede Kræfter prydet den danske Scene. Fru Heiberg, den yngste blandt disse, banede sig ved sin kunstneriske Genialitet og sine overlegne intellektuelle Evner snart Vej til at blive den Første blandt de Store. Og ligesom de dramatiske Forfattere skrev for hende, saaledes bidrog hun ved sin geniale Udførelse af den hende bestemte Rolle, til at forherlige deres Værker. I Øhlenschlägers Drama „Dina“, var det hendes mesterlige Udførelse af Titelrollen, der bragte Publikum til ved Stykkets første Opførelse, at udbringe et Leve for *Digteren*. Ved en senere Opførelse steg Begejstringen for *Skuespillerinden* saa højt, at den maatte give sig Luft i Handling, idet Parterrets den Gang toneangivende Studenter spændte Hestene fra hendes Vogn og trak hende hjem.

Henrik Hertz var optraadt paa samme Tid. Hans Arbejder udmærkede sig ved sin Dialog, der kom til sin Ret ved Fru Heibergs mesterlige Behandling af Replikken, ligesom hendes klangfulde Stemme og fejlfri Deklamation gjorde hans versifi-

*) »Kong Salomon og Jørgen Hattemager.«